

so v. a. der die Lehre absolviert hat, vollkommen ausgearbeitet MĀLAV. 24, 8. — 3) genau bestimmt: भूमिरियं चतुःकङ्कटविशुद्धा Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 27, 19. COLERN. Misc. Ess. 2, 301, 14. — 4) gereinigt so v. a. genau untersucht und als sicher befunden: उद्यानवन KĀM. NĪTIS. 7, 35. ०मृगवृषण 45. ०मण्डल 8, 87. ०पार्ष्णि (vgl. शुद्धपार्ष्णि) 11, 74. ०पृष्ठ 15, 5. अविशुद्धपृष्ठ 16. — 5) subtrahirt GOLĀDHJ. TRIPRAČN. 44. — 6) dividirt VARĀH. BĀH. 7, 10. — 7) geleert, erschöpft: कोश RĀGA-TAR. 8, 567. — Vgl. रत्नविशुद्ध und विशुद्धि. — caus. 1) reinigen (auch in rituellem Sinne): ब्रूयममौ MBH. 12, 10035. SUČA. 2, 107, 3. PAÑĀK. 3, 1, 18, 9, 13. एवं गुरुधनं विद्वन्दानेनैव विशोधय (= परिष्कर NILAK.) MBH. 5, 3904. — 2) Jmd reinigen so v. a. Jmdes Unschuld beweisen, Jmd von allem Verdacht befreien: नात्मानं चेद्विशोधयेत् JĀG. 2, 269. MBH. 1, 3110. R. 5, 90, 37. 6, 103, 14. Etwas rechtfertigen: चारित्रम् MBH. 3, 15979. — 3) in's Klare bringen, genau bestimmen, — fixieren: घ्रायव्यय-विशोधित JĀG. 2, 122. अनुकूलदिवसे देवस्यविशोधिते शुभनिमित्ते VARĀH. BĀH. S. 59, 1. — 4) subtrahieren: विशोध्य नवास्मात् VARĀH. BĀH. 26(24), 10. GAṆIT. SPASHTĀDH. 17. — Vgl. विशोधन fgg.

— प्रवि, शुद्ध vollkommen rein, — lauter R. 7, 75, 12. — caus. vollkommen reinigen, — läutern: मार्गम् SUČA. 2, 102, 19. गृहस्थवृत्तिम् MBH. 12, 2339.

— सम्, partic. संशुद्ध 1) rein geworden, rein, lauter JĀG. 3, 159. BHĀG. P. 5, 15, 4. 25, 10. — 2) entfernt (als Unreinigkeit): ०किल्बिष BHĀG. 6, 45. — 3) bereinigt so v. a. bezahlt, abgetragen: भुक्तावपिण्डः संशुद्धः प्रभोः KATHĀS. 53, 163. अ० 81, 106. — 4) geprüft, untersucht und als unschädlich u. s. w. befunden: वेषाभरणसंशुद्धाः स्त्रियः M. 7, 219. तदा-त्वायितिसंशुद्धमारभेत KĀM. NĪTIS. 10, 22. fg. 11, 43. — Vgl. संशुद्धि. — caus. 1) reinigen: कूपान् MBH. 12, 2641. वितस्ताम् RĀGA-TAR. 5, 89, 92. — 2) bereinigen, bestreiten, bezahlen: कञ्चिदायस्य चार्धेन u. s. w. व्ययः संशोध्यते तव MBH. 2, 204. भुक्त्योरामलकयोस्तयोरेकं मया तव । संशो-धितम् KATHĀS. 81, 106. — 3) untersuchen und gegen Gefahren sicher stellen: संशोध्य त्रिविधं मार्गं षड्विधं च बलं स्वकम् M. 7, 185. — 4) sub- trahieren UTPALA zu VARĀH. BĀH. 7, 7. — 5) dividieren VARĀH. BĀH. S. 8, 21. — Vgl. संशोधन.

— परिसम्, partic. परिसंशुद्ध durchaus rein, — lauter: आशय BHĀG. P. 3, 29, 19.

शुन्, शुनैति DAĀTUP. 28, 46 (गति).

1. शुनै 1) शुनैम् adv. glücklich, mit Erfolg, zum Gedeihen NAIGB. 3, 6. RV. 4, 117, 18. शुनं कुवेम मध्वानमिन्द्रम् 3, 30, 22. 10, 160, 5. शुनं नरः परि षदनुषासम् 4, 3, 13. शुनं वाक्ताः शुनं नरः शुनं कषतु लाङ्गलम् 57, 4. 8, 6, 16, 4. 10, 102, 8, 126, 7. शुनं नो अस्तु प्रपणाः AV. 3, 15, 4. — 2) m. angeblich Vāju NĪR. 9, 40 und Indra ĀČV. ČA. 2, 20, 3. — 3) n. Erfolg, Gedeihen ČAT. BR. 2, 6, 3, 2. अयाम् ČĀNKH. GṆHJ. 2, 10. — Vgl. अमि०, डुकुना (vgl. AV. PAṬT. 2, 61). अशुन AV. 14, 2, 16 ist sinnlose Variante zu RV. 3, 33, 13.

2. शुन m. = अन् Hund H. 1279.

शुनैकवीय adj. gebildet aus den Worten शुनं कुवेम (RV. 3, 30, 22) AIT. B. 6, 22.

शुनःपुच्छ (शुनस्, gen. von अन् + पुच्छ) m. N. pr. eines Mannes P. VII. Theil.

6, 3, 21, VĀRTT. 5. AIT. BR. 7, 15. ČĀNKH. ČA. 15, 20, 1. HARIV. 1457. 9574. Verz. d. B. H. No. 1403. Verz. d. Oxf. H. 271, a, 4. 356, a, 82. — Vgl. शुनःशेष und शुनालाङ्गल.

शुनक (von अन्) 1) m. a) Hund UGĀVAL. zu UṆĀDIS. 2, 32. AK. 2, 10, 22. HALĀJ. 2, 126. MBH. 13, 6070 (die ed. Bomb. liest auch im folgenden Čl. शुनके st. शुनि वा). — b) N. pr. verschiedener Männer P. 4, 1, 102. gaṇa विरादि zu 104. Verz. d. B. H. 13, 1. ein R̥shi MBH. 2, 105. 112. ein Āṅgīrasa und Schüler Pathja's BHĀG. P. 12, 7, 2. ein Fürst MBH. 1, 2674. 3, 10414. 12, 6198. Sohn Ruru's 1, 872. 13, 2005. R̥kika's R. 1, 61, 17. R̥ta's BHĀG. P. 9, 13, 26. Gṛtsamada's 17, 8. HARIV. 1519. Mörder Puraṁgaja's und Vater Pradjota's BHĀG. P. 12, 1, 2. ०सुत = शौनक Verz. d. Oxf. H. 59, a, 36. pl. Čunaka's Geschlecht ĀČV. ČA. 3, 2, 6. 12, 10, 13. KĀTJ. ČA. 19, 6, 8. ČĀNKH. ČA. 4, 7, 2. LĀTJ. 6, 4, 13. Verz. d. B. H. 55, 13. 60, 27. Vgl. शौनक. — 2) f. Ī Hündin HALĀJ. 2, 127.

शुनकचञ्चुका f. ein best. Strauch, = लुङ्गचु RĀG. im ČKD.

शुनकचिह्नी f. eine best. Gemüsepflanze, = अचिह्नी RĀG. im ČKD.

शुनैपृष्ठ adj. einen (zum Reiten) tauglichen Rücken habend: Ross RV. 7, 70, 1.

शुनैवत् und शुनैवत् adj. wohl mit einer Schar versehen: सीर TBa. 2, 5, 8, 12.

शुनैशेष (शुनस्, gen. von अन्, + शेष) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Āṅgīgarti (im Epos ein Sohn Viçvāmītra's und R̥kika's) P. 6, 3, 21, VĀRTT. 5. gaṇa वनस्पत्यादि zu P. 6, 2, 40. RV. 4, 24, 12. fg. 5, 2, 7. TS. 5, 2, 1, 3. AIT. BR. 7, 15. ČĀNKH. ČA. 15, 20, 1. 16, 11, 2. Ind. St. 4, 457. fgg. 2, 112. 3, 478. MBH. 13, 186. HARIV. 1457. 1469. 1774. 9574. R. 4, 61, 19. 21. fg. (63, 22. fgg. GORR.). VARĀH. BĀH. S. 48, 64. VP. 4, 7, 16. BHĀG. P. 7, 5, 46. 9, 7, 19. 16, 30. In späteren Schriften häufig शुनःशेष geschrieben, aber nur ausnahmsweise (z. B. BHĀG. P. 9, 7, 19) in den Bomb. Ausgg. — Vgl. शुनःपुच्छ, शुनालाङ्गल und शौनःशेष. शुनःशेष s. शुनःशेष.

शुनस्कर्ण (शु०, gen. von अन्, + कर्ण) m. N. pr. eines Mannes gaṇa कस्कादि zu P. 8, 3, 48. PAÑĀK. BR. 17, 12, 6.

शुनःसख (शुनस्, gen. von अन्, + सख) m. N. pr. eines Mannes MBH. 13, 4503. 4505. 4533. 4535. 4586. nom. ०सखा 4507. शुनःसखसखि 4508.

शुनैकोत्र (1. शुन + कोत्र) m. N. pr. eines Sohnes des Bharadvāja Verz. d. B. H. 12. Liedverfasser von RV. 6, 33. fg. ein Sohn Kshatra- vṛddha's HARIV. 1518 (शुन०). pl. RV. 2, 18, 6. 41, 14. 17. — Vgl. शौनकोत्र.

शुनावत् s. शुनवत्.

शुनासीर m. 1) du. Bez. zweier den Getraidewuchs segnender Genien, vermutlich Schar und Pflug. Von den Comm. gewöhnlich erklärt als Vāju und Āditja NAIGB. 5, 3. NĪR. 9, 40. PAÑČARA in BĀHADD. bei MÜLLER, SL. 153. शुनासीराविमो वाचं शुषेयाम् RV. 4, 57, 5. 8. AV. 3, 17, 5. TBa. 2, 4, 8, 7. — 2) शुनासीर Bein. Indra's im Ritual AK. 1, 1, 37. H. 172. HALĀJ. 1, 53. ČĀNKH. ČA. 3, 18, 16. ĀČV. ČA. 2, 20, 8. TS. 1, 8, 7, 1. TBa. 1, 7, 1. 2, 5, 8, 2. KĀTJ. 15, 2. KUMĀRAS. in Verz. d. Oxf. H. 116, b, 11. die Comm. zu den Lexicographen erwähnen auch die Schreibungen: शुनाशीर und मुनासीर. मुना liesse sich mit ṽṽṇ, ṽṽṇ vergleichen. — Vgl. शौनासीर्य.